

Damse stadsdichter Frank Adam doet van zich spreken

07/09/2009

Afgelopen zaterdag kwamen 55 Vlaamse en Nederlandse stadsdichters samen om in Lelystad hun gedichten aan de wereld kond te doen.

Het was een bont gezelschap van Vlaamse en Nederlandse stadsdichters dat zaterdag in het Nederlandse Lelystad verzamelen blies. In Lelystad werd 'Stadsdichters bijeen' voorgesteld, een bloemlezing met poëzie van 55 huidige en vorige stadsdichters uit Nederland en Vlaanderen, ter gelegenheid van het eerste lustrum van de nationale Stadsdichtersdag. De bundel bevat, wat Vlaanderen betreft, poëzie van onder andere: Ramsey Nasr, Tom Lanoye, Bart Moeyaert, Erwin Mortier, Joke van Leeuwen, Frederik Lucien De Laere en Frank Adam.

Het ambt van stadsdichter is ondertussen zowel in Vlaanderen als in Nederland een bijna vanzelfsprekende functie geworden. Wie denkt dat stadsdichters veredelde pr-functionarissen zijn, moet zijn mening echter dringend herzien. De Damse stadsdichter [Frank Adam](#) zorgde met zijn kanaalgedichten voor opschudding.

Adam, die met 'Confidenties aan een ezelsoor', een verzameling bonte parabels, ondertussen is uitgegroeid tot een performer-fenomeen, heeft zijn poëtische schouders gezet onder het protest van lokale bewoners die neen zeggen tegen de verbreding van het Schipdonkkanaal in het Brugse ommeland. Het valt af te wachten of Joachim Coens, de Damse schepen van Cultuur, het met 'zijn' stadsdichter eens is. Coens, eveneens baas van de haven te Zeebrugge, zou het Schipdonkkanaal wél graag verbreed zien om commercieel-maritieme redenen. Maar daar denken kunstenaars-schrijvers, zoals Frank Adam, dus helemaal anders over. Net zoals de bekende Vlamingen Nic Balthazar, Lieve Blancquaert, Guy Van Sande en Herr Seele trouwens die de kwestie niet te min vonden om Adams gedichten in te lezen op [film](#).

Kanaalgedichten

In de drie kanaalgedichten die Adam eergisteren voorlas, valt vooral het protestgedicht op tegen de verbreding van het kanaal maar ook het hilarische antwoord van het establishment dat in een 'soort van haiku voor de plaatselijke tuinzetel' de protestdichter zelf van antwoord dient en hem kapittelt om zoveel misplaatste kritiek: 'ALS GE DENKT DAT HET HIER ZO SIMPEL, DAT DE BURGEMEESTER VAN MISERIE, DAT DE SCHEPEN ALTIJD VROLIJK, DAT DE MENSEN VAN DAT HELE POLITIEKE SCHISMA - ALS GE DENKT DAT GE BETER, DAT GE WIJZER, DAT GE OOIT, MET UW WOORDEN - ALSOF DE AUTO'S DE VELO'S HIER STEDELIJKE TANKS, ALSOF DE HUIZEN HIER BUNKERHOOFDKWARTIEREN - ALS GE EENS WIST, WIE ER IN DE LOGE, DE PROVINCIE, NATIONAAL, MET EEN LOEPE OP UW WOORDEN, EEN VLAMMENWERPER OP UW NAAM - HEBT GE EIGENLIJK, TER PLEKKE, TER PLAATSE, MET DE MENSEN, HUN KINDEREN, HUN BEESTEN IN DEN HOF - ZIJT GE SOMS VERGETEN VANWAAR GE DESTIJD, MET WIE WANNEER GE OOIT (...).'

<http://www.knack.be/kanaal/boeken/volwassenen/poezie/damse-stadsdichter-frank-adam-doet-van-zich-spreken/site72-section200-article38970.html>